

योएलको पुस्तक र लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली - संख्या चालीस

Jeff Pippenger

2026-02-03

अङ्क चालीस

पत्रुस प्रतीकात्मक रूपमा तेस्रो घण्टामा कैसरिया फिलिप्पीमा थिए, कैसरिया मेरिटिमा र नवौँ घण्टातर्फ आफ्नो यात्रामा। मत्ती र मर्कसका अनुसार, छ दिनपछि पत्रुस, याकूब र यूहन्ना रूपान्तरणको पर्वतमा थिए। लूकाले पानियम र पर्वतको बीचमा आठ दिन भएको बताउँछन्। कैसरिया फिलिप्पीका नरकका ढोकाहरूबाट क्रूसको मृत्युसम्म, र बीचको यात्रामा रूपान्तरणको पर्वतमा एक विश्रामसहित। पानियमदेखि आइतबारको व्यवस्थासम्मका तीन चरणहरू। आरम्भमा कैसरिया, बीचमा पर्वत, र अन्त्यमा कैसरिया। आरम्भमा नरक, अन्त्यमा मृत्यु, र बीचमा परमेश्वरको महिमा। नरकका ढोकाहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक अल्फा विद्रोह, र परमेश्वरका पुत्रको मृत्युद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक ओमेगा विद्रोह।

कैसरिया फिलिप्पी नै आधार हो, किनकि त्यहीँ ख्रीष्टले त्यस चट्टानलाई चिनाउनुभयो जसको माथि उहाँले आफ्नो मण्डली निर्माण गर्नुहुने थियो। रूपान्तरणको पर्वत दोस्रो चरण हो, जहाँ मन्दिर पूरा हुन्छ र शीर्ष-शिला राखिन्छ। त्यसपछि क्रूसमा न्यायको तेस्रो चरण आयो।

अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यहाँ उभिएका कतिपयले परमेश्वरको राज्य सामर्थ्यसाथ आएको नदेखेसम्म मृत्युको स्वाद चाख्नेछैनन्।” अनि छ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई साथमा लिनुभयो, र तिनीहरूलाई एकलै अलग्गै एउटा अग्लो डाँडामा लैजानुभयो; अनि उहाँ तिनीहरूका सामु रूपान्तरित हुनुभयो। अनि उहाँका वस्त्र चम्किला भए, पृथ्वीमा कुनै धोबीले सेतो पार्न नसक्ने गरी हिउँझैँ अत्यन्त सेता भए। अनि एलिया मोशासहित तिनीहरूका सामु देखा परे; र तिनीहरू येशूसँग कुरा गरिरहेका थिए।

अनि पत्रुसले येशूलाई जवाफ दिँदै भने, गुरुज्यू, हामी यहाँ हुनु राम्रो हो; त्यसैले हामी तीनवटा पालहरू बनाऔँ—एउटा तपाईंका लागि, एउटा मोशाका लागि, र एउटा एलियाका लागि।

किनकि तिनले के भन्नु भन्ने जानेनन्; किनभने तिनीहरू अत्यन्त भयभीत भएका थिए। अनि एउटा बादलले तिनीहरूलाई ढाक्यो; र बादलबाट एउटा स्वर निस्कियो, यसो भन्दै, “यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुन्; उहाँको सुन।” अनि अकस्मात्, जब तिनले वरिपरि हेरे, तिनीहरूले आफूहरूसँग येशू मात्र बाहेक अरू कसैलाई पनि अब देखेनन्। अनि जब तिनीहरू पर्वतबाट तल ओर्लदै थिए, उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो कि मानिसको पुत्र मरेकाहरूबाट बौरिउठ्नुभएसम्म तिनीहरूले आफूहरूले देखेका कुराहरू कसैलाई नभनून्। अनि तिनीहरूले त्यो कुरा आफूमै राखे, मरेकाहरूबाट बौरिउठ्नुको अर्थ के हो भनी एक-अर्कासित प्रश्न गर्दै। मर्कस ९:१-१०।

पहाडमा, पत्रुसले मोशा, ख्रीष्ट र एलियाहका लागि एउटा पाल खडा गर्ने प्रस्ताव गर्दछ।

“मोशाले मृत्यु भोगे, तर माइकल तल ओर्लिए र उनको शरीरले कुहिनु देख्नुअघि नै उनलाई जीवन दिनुभयो। शैतानले त्यस शरीरलाई आफ्नै हो भनी दाबी गर्दै त्यसलाई थामिराख्न खोज्यो; तर माइकलले मोशालाई पुनर्जीवित गर्नुभयो र उनलाई स्वर्गमा लैजानुभयो। शैतानले परमेश्वरको विरुद्ध कटुतापूर्वक निन्दा गर्‍यो, आफ्नो सिकार आफूसँगबाट खोस्न अनुमति दिनुभएकोमा उहाँ अन्यायी हुनुहुन्छ भनी दोष लगायो; तर ख्रीष्टले आफ्ना विरोधीलाई हप्काउनुभएन, यद्यपि परमेश्वरका सेवक पतन हुनुमा त्यसकै प्रलोभन कारण भएको थियो। उहाँले नम्रतापूर्वक उसलाई आफ्ना पितातर्फ संकेत गर्दै भन्नुभयो, ‘परमप्रभुले तिमीलाई हप्काऊन्!’”

“येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभएको थियो कि उहाँसँग उभिएका कतिपयले परमेश्वरको राज्य शक्तिसहित आएको नदेखेसम्म मृत्युको स्वाद चाख्नेछैनन्। रूपान्तरणको घटनामा यो प्रतिज्ञा पूरा भयो। त्यहाँ येशूको मुखमण्डल परिवर्तन भयो र सूर्यझैँ चम्कियो। उहाँका वस्त्रहरू सेता र झलमल्ल पार्ने थिए। येशूको दोस्रो प्रकटतामा मृतकहरूबाट पुनर्जीवित गराइनेहरूका प्रतिनिधित्व गर्न मोशा उपस्थित थिए। अनि मृत्यु नदेखीकन रूपान्तरित गरिएका एलियाहले ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा अमरतामा परिवर्तित गरिनेहरूलाई, र मृत्यु नदेखीकन स्वर्गतिर लगिनेहरूलाई, प्रतिनिधित्व गरे। चेलाहरूले विस्मय र भयका साथ येशूको उत्कृष्ट महिमा, तिनीहरूमाथि छाएको बादल, र भयानक महिमामा बोल्ने परमेश्वरको स्वर देखे र सुने, जसले भन्यो, ‘यो मेरो प्रिय पुत्र हो; यसको कुरा सुन।’” Early Writings, 164.

रूपान्तरणको पर्वतले तीनवटा वासस्थानहरू पहिचान गर्दछ। प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा मोशाको वासस्थान, उहाँको अवतारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ख्रीष्टको वासस्थान, र एलियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने एक लाख चवालीस हजार नै भएको वासस्थान। एक लाख चवालीस हजार ती हुन् जसले ख्रीष्टको दोस्रो आगमन देखुन्जेल मृत्युलाई चाख्दैनन्। यस पर्वतले त्यो बिन्दुलाई पहिचान गरिरहेको छ जहाँ छाप एक लाख चवालीस हजारमाथि लगाइन्छ।

एक लाख चवालीस हजारको मण्डप प्रतिरूपात्मक पर्णकुटीहरूको पर्वमा खडा गरिन्छ। पर्वतले ती जनहरूलाई चिन्हित गर्दछ जसले मृत्युको स्वाद चाख्दैनन्, र यसले तीन साक्षीहरू प्रस्तुत गर्दछ कि जब तिनीहरूले पर्वतमा परमेश्वरको महिमा देख्छन्, तब त्यो प्रतिरूपात्मक पर्णकुटीहरूको पर्व हो।

उनीहरूलाई एलियाको वासस्थानको रूपमा खडा गरिएका छन्, जसलाई २०२३ मा पुनः खडा गर्न थालियो, जब मोशा र एलिया दुवै पुनरुत्थान गरिए। पहिले जग हालियो, अर्थात् त्यही एकमात्र जग जो हाल्न सकिन्छ, र त्यो जग ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, कुनाको र जगको ढुंगा। त्यसपछि शिखर-ढुंगा राखिन्छ, जसले रूपान्तरण पर्वतमा प्रतिनिधित्व गरिएझैं एक लाख चवालीस हजारको मोहोर लगाइने कार्यलाई जनाउँछ। त्यस पर्वतमा पत्रुस, याकूब र यूहन्नाले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले वास्तवमै मृत्युको स्वाद चाख्दैनन्। पत्रुसले पछि अभिलेख गरे कि याजकहरूको राज्य ती हुन् जसले प्रभु असल हुनुहुन्छ भनी स्वाद चाखेका छन्, र जो एक आत्मिक घर थिए। तिनीहरूले जीवनको स्वाद चाखे, त्यसैले तिनीहरूले मृत्युको स्वाद चाख्दैनन्।

यदि तिमीहरूले प्रभु कृपालु हुनुहुन्छ भन्ने स्वाद चाखेका छौ भने। उहाँकहाँ आऊ, जो जीवित ढुङ्गा हुनुहुन्छ, मानिसहरूद्वारा त अस्वीकृत, तर परमेश्वरद्वारा चुनिनुभएको र बहुमूल्य ठहरिनुभएको। तिमीहरू पनि जीवित ढुङ्गाहरूझैं आत्मिक घरका रूपमा निर्माण भइरहेका छौ, एक पवित्र पूजाहारी समुदाय, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाओ। त्यसैले धर्मशास्त्रमा पनि यस्तो लेखिएको छ, “हेर, म सियोनमा एक मुख्य कुनाको ढुङ्गा राख्छु, चुनिएको र बहुमूल्य; अनि जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, ऊ कदापि लज्जित हुनेछैन।” १ पत्रुस २:३-६।

“लज्जित” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको अर्थ “लाज मान्नु” हो। बाँकी रहेका जनहरूलाई पत्रुसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र तिनीहरूको आनन्दलाई पछिल्लो वर्षाको सन्देश अस्वीकार गर्नेहरूसँग तुलना गरिएको छ। एक लाख चवालीस हजारको एउटा कुञ्जी—किनकि पत्रुसलाई राज्यका “कुञ्जीहरू” दिइएका थिए—सियोनमा राखिएको “मुख्य कुनाको ढुङ्गा” हो। त्यो ढुङ्गा धर्मीहरूको दृष्टिमा अब्बुत छ, र एप्रेमका मतवालाहरूका लागि ठेस लाग्ने ढुङ्गा हो।

जुन ढुङ्गालाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे, त्यही कुनाको शिरढुङ्गा भएको छ। यो परमप्रभुको कार्य हो; यो हाम्रा आँखामा अचम्मको छ। भजनसंग्रह 118:22, 23.

येशूले दाखबारीको दृष्टान्तको निष्कर्षमा यी पदहरूबारे टिप्पणी गर्नुभयो।

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा कहिल्यै पढेनौ, ‘जुन ढुङ्गा निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे, त्यही कुनाको शिरढुङ्गा भएको छ; यो प्रभुको काम हो, र यो हाम्रा आँखामा अचम्मको छ’ ? यसकारण म

तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ, र त्यसका फल उत्पन्न गर्ने एउटा जातिलाई दिइनेछ। अनि जो कोही यस ढुङ्गामाथि पर्नेछ, त्यो चकनाचूर हुनेछ; तर जसमाथि यो ढुङ्गा पर्नेछ, त्यसलाई यसले धूलोपीठो पार्नेछ।” जब मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले उहाँका दृष्टान्तहरू सुने, तब उहाँले तिनीहरूकै विषयमा बोल्नुभएको हो भन्ने तिनीहरूले बुझे। तर जब तिनीहरूले उहाँलाई पक्रन खोजे, तिनीहरू भीडसँग डराए, किनकि भीडले उहाँलाई एक अगमवक्ताको रूपमा मान्थे। मत्ती २१:४२-४६.

जसले आधारभूत सन्देशलाई ग्रहण गर्दछ, ऊ तोडिनेछ, किनकि त्यो चट्टान खीष्ट हुनुहुन्छ, र सुसमाचारको कार्य मानिसलाई धूलोमा विनम्र तुल्याउनु हो।

“विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनु भनेको के हो? यो मानिसको महिमालाई धूलोमा मिलाइदिने, र मानिसले आफ्नै लागि गर्न नसक्ने कुरा उसको निम्ति गरिदिने परमेश्वरको कार्य हो। जब मानिसहरूले आफ्नो स्वयम्को शून्यता देख्छन्, तब तिनीहरू खीष्टको धार्मिकताले पहिरिनका लागि तयार हुन्छन्। जब तिनीहरूले दिनभरि परमेश्वरको प्रशंसा र महिमा गर्न थाल्छन्, तब हेर्दाहेर्दै तिनीहरू त्यही स्वरूपमा परिवर्तित हुँदै जान्छन्। पुनर्जनन भनेको के हो? यो मानिसलाई उसको आफ्नै वास्तविक स्वभाव प्रकट गराउनु हो, अर्थात् ऊ आफैँमा निरर्थक छ।” Manuscript Releases, volume 20, 117.

जसले आधारशिलालाई अस्वीकार गर्छ, ऊ नष्ट हुन्छ, जसरी दाखबारीको दृष्टान्तमा येशूले गर्नुभएको प्रयोगको परिपूर्तिमा प्राचीन इस्राएलको अवस्थामा भयो। यहूदीहरूले खीष्टलाई अस्वीकार गरे; तिनीहरूले मोशालाई पनि अस्वीकार गरे, किनकि यदि तिनीहरूले मोशामाथि विश्वास गरेका भए, तिनीहरूले खीष्टमाथि पनि विश्वास गर्ने थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थालाई अस्वीकार गरे, र मानिसहरूका आज्ञाहरूलाई सिद्धान्तको रूपमा सिकाए। खीष्ट, मोशा र व्यवस्था—यी सबै आधारका प्रतीकहरू हुन्, र राख्न सकिने एकमात्र आधार खीष्ट नै हुनुहुन्छ; तर आधारको रूपमा खीष्ट धेरै प्रतीकहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिनुहुन्छ। मोशा र व्यवस्था दुवै यस तथ्यका दृष्टान्तहरू हुन्। खीष्ट नै एकमात्र आधार हुनुहुन्छ, तर यसको अर्थ केवल यति हो कि उहाँको अगमवाणीमय वचनमा रहेका अन्य आधारहरू उहाँको चरित्रको कुनै पक्षका केवल प्रतीकहरू मात्र हुन्।

किनकि जुन जग हालिसकिएको छ, अर्थात् येशू खीष्ट, त्यसबाहेक अर्को कुनै जग कसैले हाल्न सक्दैन। १ कोरिन्थी ३:११।

येशू वचन हुनुहुन्छ, र त्यस नाताले उहाँको वचनभित्रका नियमहरूले उहाँ स्वयंलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यही कारणले सिस्टर ह्याइटले दस आज्ञाहरू खीष्टको चरित्रको प्रतिलिपि हुन् भनेर अभिलेख गर्नुहुन्छ। उहाँ आदि र अन्त्य हुनुहुन्छ, र जब यस प्रकारले प्रतिनिधित्व गरिन्छ, त्यसले खीष्टले सधैं कुनै कुराको आरम्भसँगै त्यसको अन्त्यलाई पनि चित्रित गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। वचनको रूपमा उहाँ “सत्य” पनि हुनुहुन्छ, र सत्य एक भविष्यवाणीगत रूपरेखा हो। जब उहाँ आफ्नो वचनमा छाप लगाउनुहुन्छ र त्यसको छाप खोल्नुहुन्छ, तब उहाँ यहूदाको कुलको सिंह हुनुहुन्छ। उहाँ कुनाको ढुंगा पनि हुनुहुन्छ, जो शिरोढुंगामा परिणत हुन्छ। कुनाको ढुंगा भनेको उहाँलाई आधारशिलाको रूपमा, अथवा हिब्रू शब्द “सत्य” को पहिलो अक्षरको रूपमा देखाउने एउटा दृष्टान्त मात्र हो। शिरोढुंगा मन्दिरमाथिको मुकुटधारी कार्य हो, र जब यो सत्यको रूपरेखासँग समरेखित हुन्छ, तब शिरोढुंगा कुनाको ढुंगाभन्दा बाइस गुणा बढी शक्तिशाली हुन्छ। जसले प्रभु असल हुनुहुन्छ भनी स्वाद चाखिसकेका छन्, तिनीहरूका आँखामा अचम्मको कुरा के हो भने, सत्यको रूपरेखाका सिद्धान्तहरू, कुनाको ढुंगा र शिरोढुंगासँग समरेखित हुँदा, पत्रुसलाई दिइएका भविष्यवाणीगत कुञ्जीहरूमध्ये एकलाई पहिचान गराउँछन्।

अल्फा पहिलो अक्षर एक हो, तर अन्तिम अक्षर ओमेगा बाइस हो। मिलरका रत्नहरू सूर्यझैँ चम्कन्छन्, तर जब फोहोर ब्रस बोकेको मानिसले ती रत्नहरूलाई एकत्र गऱ्यो, तिनीहरू दस गुणा अधिक उज्याला भए। कुनै भविष्यवाणीको रेखाको अन्त्य उही हुन्छ, तर भविष्यवाणीका रेखाहरूको आरम्भभन्दा अझ शक्तिशाली हुन्छ भन्ने पहिचान “अद्भुत” हो। यो खीष्टको चरित्रको एक तत्त्व हो; यो एक लाख चवालीस हजारलाई बाँध्न पत्रुसलाई दिइएका कुञ्जीहरूमध्ये एक हो।

पत्रुसको “आत्मिक घर” विलियम मिलरको सपनामा देखिएको बाकस हो, र मलाकीको दशांश तथा भेटीहरूको भण्डारगृह पनि हो। जब स्वर्गका झ्यालहरू खोल्निन्छन्, एक वर्गलाई कोठाबाट बाहिर फालिन्छ, र अर्को वर्गलाई त्यस बाकसभित्र हालिन्छ र परमेश्वरको विजयी मण्डलीका सेता सूती पोशाकहरू प्रदान गरिन्छ।

“यहूदाका मानिसहरूले गम्भीरतापूर्वक र सार्वजनिक रूपमा आफूलाई परमेश्वरको व्यवस्थापालन गर्न बाँधेका थिए। तर जब केही समयको लागि एज्रा र नहेम्याहको प्रभाव हटाइयो, तब धेरै जना प्रभुबाट टाढा गए। नहेम्याह फारस फर्किएका थिए। यरूशलेममा उनको अनुपस्थितिमा यस्ता दुष्टताहरू भित्रिए, जसले राष्ट्रलाई भ्रष्ट पार्ने धम्की दिइरहेका थिए। मूर्तिपूजकहरूले केवल शहरमा मात्र आफ्नो आधार जमाएनन्, तर आफ्नो उपस्थितिद्वारा मन्दिरका ती परिखण्डहरूलाई समेत अपवित्र तुल्याए। अन्तरविवाहद्वारा प्रधानपूजाहारी एलियाशीब र इस्राएलका कट्टर शत्रु अम्मोनी तोबियाहबीच मित्रता स्थापित भएको थियो। यस अशुद्ध गठबन्धनको परिणामस्वरूप, एलियाशीबले तोबियाहलाई मन्दिरसँग सम्बन्धित एउटा कोठा अधिवास गर्न अनुमति दिएका थिए, जुन यसअघि जनताका दशांश र भेटीहरू भण्डारण गर्ने कोठाको रूपमा प्रयोग गरिन्थ्यो।”

“अम्मोनीहरू र मोआबीहरूले इस्राएलप्रति देखाएको क्रूरता र कपटको कारण, परमेश्वरले मोशामार्फत घोषणा गर्नुभएको थियो कि तिनीहरूलाई उहाँका जनताको सभाबाट सधैंका लागि बहिष्कृत गरिनुपर्छ। हेर्नुहोस् व्यवस्था 23:3-6। यस वचनको खुला अवज्ञा गर्दै, प्रधान पूजारीले परमेश्वरको भवनको कोठामा सज्जित गरिएका भेटीहरू बाहिर फ्याँके, ताकि निषिद्ध जातिका यस प्रतिनिधिका लागि स्थान बनाइयोस्। परमेश्वर र उहाँको सत्यका यस शत्रुमाथि यस्तो अनुग्रह प्रदान गर्नुजत्तिको ठूलो तिरस्कार परमेश्वरप्रति देखाइन सक्दैनथ्यो।”

“फारसबाट फर्केर आएपछि, नहेम्याहले त्यस निर्लज्ज अपवित्रीकरणको विषयमा थाहा पाए र अतिक्रमणकारीलाई निकाल्न तुरुन्तै उपायहरू गरे। ‘यसले मलाई अत्यन्तै शोकेत तुल्यायो,’ उनी घोषणा गर्छन्; ‘यसकारण मैले तोबियाहका घरका सबै सामानहरू त्यस कोठाबाट बाहिर फालिदिँँ। त्यसपछि मैले आज्ञा दिएँ, र तिनीहरूले ती कोठाहरू शुद्ध पारे; अनि म फेरि परमेश्वरको भवनका भाँडाकुँडाहरू, अन्नबलि र लोबान त्यहीँ ल्याएँ।”

“मन्दिर केवल अपवित्र मात्र पारिएको थिएन, तर भेटीहरू पनि दुरुपयोग गरिएका थिए। यसले मानिसहरूको उदारताभावलाई निरुत्साहित गर्ने प्रवृत्ति उत्पन्न गरेको थियो। उनीहरूले आफ्नो जोश र उत्साह गुमाएका थिए, र आफ्ना दशांश तिर्न अनिच्छुक भएका थिए। प्रभुको भवनका भण्डारगृहहरू पर्याप्त रूपले आपूर्ति गरिएका थिएनन्; गायकहरू तथा मन्दिर-सेवामा नियुक्त अन्य धेरै जनाले, पर्याप्त सहयोग नपाएका कारण, परमेश्वरको काम छोडी अन्यत्र श्रम गर्न गएका थिए।”

“नहेम्याहले यी दुरुपयोगहरू सच्याउन कार्य आरम्भ गरे। उनले परमप्रभुको भवनको सेवा छोडेर गएकाहरूलाई भेला गरे, ‘र तिनीहरूलाई तिनीहरूको ठाउँमा राखे।’ यसले मानिसहरूमा विश्वास उत्पन्न गरायो, र सारा यहूदाको ‘अन्न, नयाँ दाखमद्य, र तेलको दशांश’ ल्याए। ‘विश्वासयोग्य ठहरिएका’ मानिसहरूलाई ‘भण्डारहरूमाथि भण्डारीहरू’ बनाइयो, ‘र तिनीहरूको काम आफ्ना भाइहरूमा बाँड्नु थियो।’” Prophets and Kings, 669, 670.

जब नहेम्याहले “तोबियालाई बाहिर फालिदिए,” तब उसले त्यही मन्दिरबाट खीष्टले मुद्रा-साटनेहरूलाई बाहिर निकाल्नुहुने घटनाको पूर्वचित्रण गरिरहेको थियो। त्यो केवल मन्दिर मात्र थिएन, तर मन्दिरकै त्यही कोठा थियो जहाँ दशांशहरू भण्डार गरिन्थे। जब फिलाडेल्फियाली एल्याकीमले लाओडिसियाली शेब्नाको स्थान लिए, तब शेब्ना त्यही कोषाध्यक्ष थियो जो टाढाको भूमिमा फालिएको थियो।

सेनाहरूका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: जा, यस कोषाध्यक्षकहाँ, अर्थात् घरानामाथि नियुक्त शेब्नाकहाँ गएर यसो भन, “तँसँग यहाँ के छ? र यहाँ तेरा को छन्, कि तँले आफ्नो लागि यहाँ एउटा चिहान खोपेको छस्—जसरी कुनै मानिसले उचाइमा आफ्नो लागि चिहान खोप्दछ, र चट्टानमा आफ्नो लागि बासस्थान कुँदछ? हेर, परमप्रभुले तेरो प्रबल रूपले निर्वासन गर्नुहुनेछ, र उहाँले निश्चय नै तँलाई बेर्नुहुनेछ। उहाँले अवश्य नै तँलाई

बलपूर्वक बेरेर एउटा बलजस्तै विशाल देशमा फालिदिनुहुनेछ; त्यहीँ तँ मर्नेछस्, र त्यहीँ तेरा वैभवका रथहरू तेरा स्वामीको घरानाको लाज हुनेछन्। अनि म तँलाई तेरो पदबाट हटाइदिनेछु, र तेरो ओहदाबाट उसले तँलाई तल झारिदिनेछ।”

अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि म मेरो सेवक, हिल्कियाहका छोरा एल्याकीमलाई बोलाउनेछु। र म उसलाई तिम्रो पहिरनले पहिराउनेछु, र तिम्रो कमरबन्दले उसलाई दृढ बनाउनेछु, र म तिम्रो शासन उसको हातमा सुम्पनेछु; अनि ऊ यरूशलेमका बासिन्दाहरूका लागि, र यहूदाको घरानाका लागि पिता हुनेछ। अनि दाऊदको घरानाको कुज्जी म उसको काँधमा राखिदिनेछु; यसरी उसले खोल्नेछ, र कसैले बन्द गर्नेछैन; र उसले बन्द गर्नेछ, र कसैले खोल्नेछैन।

अनि म उसलाई दृढ स्थानमा कीलाजस्तै गाडिदिनेछु; र ऊ आफ्नो पिताको घरानाका निम्ति महिमामय सिंहासन हुनेछ। अनि तिनीहरूले उसको माथि उसका पिताको घरानाको सबै महिमा झुण्ड्याउनेछन्—सन्तान र वंशज, साना परिमाणका सबै भाँडाहरू, कचौराका भाँडादेखि लिएर सुराहीका सबै भाँडासम्म। त्यस दिन, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, दृढ स्थानमा गाडिएको त्यो कीला हटाइनेछ, काटिनेछ, र खस्नेछ; अनि त्यसमा रहेको भार पनि काटिनेछ, किनकि परमप्रभुले यो भन्नुभएको छ। यशैया 22:15-22।

जुन दिन मूर्ख लाओडिसियाली शेब्नालाई बाहिर फालिन्छ, त्यही दिन एलियाकीमलाई विजयी मण्डलीको शासन दिइन्छ। जब स्त्रीष्टले एक लाख चौवालीस हजारको मन्दिरलाई बहुमूल्य रत्नहरूलाई ढाकेर राखेको फोहरबाट शुद्ध गर्नुहुन्छ, तब उहाँले शेब्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूलाई उहाँले “ढाक्नुहुनेछ” भनी पहिचान गराउनुहुन्छ। स्वर्गका झ्यालहरू खोलिनुभन्दा अघि रत्नहरू फोहरले ढाकिएका थिए, र जब त्यो फोहर बाहिर फालिन्छ, तब त्यो फोहर लज्जाले ढाकिन्छ। विलियम मिलरको सपना एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यलाई पहिचान गराइरहेको छ।

कास्केट भनेको मलाकीको भण्डारगृह, पत्रुसको आत्मिक घर, र एलियाको त्यो वासस्थान हो, जुन पत्रुसले निर्माण गर्न चाहेका थिए। धुलो झार्ने ब्रस बोकेको मानिसले एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यलाई चित्रित गर्दछ, जब उहाँले रत्नहरू बक्सभित्र हाल्नुहुन्छ। मलाकीले त्यो परीक्षालाई चिन्हित गर्छन्, जसले प्रमाणित गर्छ कि परमेश्वरका जनहरू साँच्चै उहाँकहाँ फर्केका छन्।

तब परमप्रभुको भय मान्नेहरूले एक-अर्कासित बारम्बार कुरा गरे; र परमप्रभुले ध्यान दिएर सुन्नुभयो, अनि परमप्रभुको भय मान्नेहरू र उहाँको नाउँको आदरपूर्वक चिन्तन गर्नेहरूका निम्ति उहाँको सामुन्ने स्मरणको एक पुस्तक लेखियो। अनि सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जुन दिन म मेरा रत्नहरू जम्मा गर्नेछु, त्यस दिन तिनीहरू मेरा हुनेछन्; र जसरी कुनै मानिसले आफ्नो सेवा गर्ने आफ्नै छोरालाई बचाउँछ, त्यसरी नै म तिनीहरूलाई बचाउनेछु।” तब तिमीहरू फर्केर धर्म र दुष्टबीच, परमेश्वरको सेवा गर्ने र उहाँको सेवा नगर्नेबीच भेद देख्नेछौ। मलाकी 3:16-18।

“फर्कनु” यस खण्डको एक प्रमुख शब्द हो, किनकि परमेश्वरले आफ्ना प्रजालाई उहाँतर्फ फर्कन आह्वान गर्नुहुन्छ; तर उहाँले तिनै प्रजालाई दशांश र भेटीहरू फर्काएर उहाँलाई परीक्षा गर्न पनि चुनौती दिनुहुन्छ; र यस्तो समय पनि आउनेछ जब धर्मीहरू “फर्कनेछन्,” र त्यसो गर्दा तिनीहरूले बुद्धिमान् र मूर्खबीच “भेद छुट्याउनेछन्।” जोहरू परमप्रभुको भय मान्थे, र जसले उहाँको नाममाथि मनन गरे, तिनीहरू नै एक लाख चवालीस हजारको झण्डा हुनेहरू हुन्।

परमप्रभुको भय पहिलो परीक्षा हो; त्यसैले जब पद सोहले भन्छ, “तब” परमप्रभुको भय मान्नेहरू, तब यसले भविष्यवाणीसम्बन्धी कथानकभित्र पछाडितर्फ संकेत गरिरहेको हुन्छ।

“तिमीहरूका वचनहरू मेरो विरुद्ध कठोर भएका छन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। “तापनि तिमीहरू भन्दछौ, ‘हामीले तपाईंको विरुद्ध के यति धेरै बोलेका छौं?’ तिमीहरूले भनेका छौ, ‘परमेश्वरको सेवा गर्नु व्यर्थ छ; अनि उहाँको आज्ञा पालन गरेको र सेनाहरूका परमप्रभुको सामु शोकित भई हिँडेकोमा हामीलाई के लाभ भयो?’ अनि अब

हामी घमण्डीहरूलाई धन्य भन्दछौं; हो, दुष्टता गर्नेहरू स्थापित हुन्छन्; हो, परमेश्वरलाई परखनेहरू समेत बचाइन्छन्।” मलाकी ३:१३-१५।

मलाकी भन्छन्, “अब हामी घमण्डीहरूलाई धन्य भन्छौं।” एप्रैमका मतवालाहरूलाई “घमण्डको मुकुट” भनिएको छ, र जब तिनीहरूले आफूहरूलाई सताउने ती दुई अगमवक्ता मोशा र एलियाह मरेका छन् भनी ठान्छन्, तब तिनीहरू आनन्दित हुन्छन्। तिनीहरू यति धेरै आनन्दित भए कि तिनीहरूले एकअर्कालाई उपहारहरू पठाए।

र तिनीहरूको मृत शरीर त्यस महान् सहरको सडकमा पर्नेछ, जसलाई आत्मिक अर्थमा सदोम र मिश्र भनिन्छ, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा टाँगिनुभएको थियो। अनि मानिसहरू, कुलहरू, भाषाहरू र जातिहरूमध्येका कतिले तिनीहरूको मृत शरीर साढे तीन दिनसम्म हेर्नेछन्, र तिनीहरूको मृत शरीरलाई चिहानमा राख्न दिनेछैनन्। अनि पृथ्वीमा बस्नेहरूले तिनीहरूका विषयमा आनन्द मनाउनेछन्, हर्षोल्लास गर्नेछन्, र एकअर्कालाई उपहार पठाउनेछन्; किनकि यी दुई अगमवक्ताहरूले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई पीडा दिएका थिए। प्रकाश ११:८-१०।

घमण्डीहरू १८ जुलाई २०२० देखि २०२३ सम्म आनन्दित छन्। १८ जुलाई २०२० मा सन्देश “प्रभु” विरुद्ध “कडा” थियो। १८ जुलाई २०२० मा हामीले परमेश्वर र उहाँको वचनको विरुद्धमा कति भयानकरूपमा बोलेका थियौं भन्ने कुरा चिनेका थिएनौं। निराश भई हामी त्यस प्रतीक्षा-समयमा प्रवेश गर्यौं, जसलाई यस विलापले प्रतिनिधित्व गर्दछ: “It is vain to serve God: and what profit is it that we have kept his ordinance, and that we have walked mournfully before the Lord of hosts?” यो यर्मियाको विलापसँग समानान्तर छ, जब उनले पहिलो निराशालाई चित्रण गर्छन्।

म ठट्टा गर्नेहरूको सभामा बसेनँ, न त आनन्दित भएँ; तपाईंको हातको कारण म एकलै बसेँ, किनकि तपाईंले मलाई क्रोधले भरिदिनुभएको छ। मेरो पीडा किन निरन्तर छ, र मेरो घाउ किन निको नहुने, जो निको हुन मान्दैन? के तपाईं मेरो निम्ति सर्वथा छल गर्ने जस्तै, र सुक्दै जाने पानीहरू जस्तै हुनुहुनेछ? यर्मिया १५:१७, १८।

२०२० जुलाई १८ को गरिएको भविष्यवाणीसँग हाम्रा वचनहरू कठोर थिए, र त्यसबेला हामीले हामी कति गम्भीर रूपमा विद्रोहमा परेका थियौं भन्ने जानेका थिएनौं। त्यस निराशाको समयमा ढिलाइको अवधि चलिरहेको थियो; एक वर्ग शोक गरिरहेको थियो भने अर्को वर्ग आनन्दित भइरहेको थियो। त्यस सन्दर्भमा मलाकी यसो भन्छन्:

त्यसपछि परमप्रभुसँग भय मान्नेहरूले एक-अर्कासित बारम्बार कुरा गरे; अनि परमप्रभुले ध्यान दिएर सुन्नुभयो, र परमप्रभुसँग भय मान्नेहरू तथा उहाँको नाउँलाई मनन गर्नेहरूका निम्ति उहाँकै सामु सम्झनाको एक पुस्तक लेखियो। अनि सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जुन दिन म मेरा रत्नहरू संकलन गर्नेछु, त्यस दिन तिनीहरू मेरा हुनेछन्; र जसरी कुनै मानिसले आफ्नो सेवा गर्ने आफ्नै छोरालाई क्षमा गर्छ, त्यसरी नै म तिनीहरूलाई क्षमा गर्नेछु।”

तब तिमीहरू फर्केर धर्म र दुष्टबीच, परमेश्वरको सेवा गर्ने र उहाँको सेवा नगर्नेबीच भेद गर्नेछौ। मलाकी ३:१६-१८।

२०२४ मा, प्रभुको भयको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको आधारभूत परीक्षा आइपुग्यो। त्यस परीक्षामा दुई वर्ग प्रकट भए, र ती दुई वर्गहरू बनाउने समूहले साढे तीन दिनभर नियमित Zoom बैठकहरूमा एकअर्कासँग बारम्बार कुरा गर्दै आएका थिए। प्रभुले तिनीहरूका छलफलहरू सुन्नुभयो। प्रभुसँग भय मान्ने वर्गले उहाँको नाममाथि मनन गर्‍यो; पल्मोनी, यहूदाको कुलको सिंह, अल्फा र ओमेगा, सत्य, वचन, अद्भुत भाषाविद्, कुनाको र शिरको ढुङ्गा, थुमा, स्वर्गीय महायाजक, मन्दिर, चट्टान। त्यस पुस्तकमा प्रविष्ट गराइएकाहरू महिमाको राज्यको झण्डालाई प्रतिनिधित्व गर्ने मुकुटमाथिका रत्नहरू हुनेछन्। जब उहाँले ती रत्नहरू तयार पार्नुहुन्छ, तब तिनीहरू फर्कन्छन्, र धर्म र दुष्टबीच छुट्याउँछन्। जब उहाँले ती रत्नहरू पेटिकाभित्र राख्नुहुन्छ, तब को मूर्ख र को बुद्धिमान् हो भन्ने कुरा छुट्टिन्छ।

मलाकीले अभिलेख गर्छन्:

मकहाँ फर्केर आओ, र म तिमीहरूतिर फर्केर आउनेछु,

तर तिमीहरूले भन्यौ, “हामी कुन कुरामा फर्कने?”

सबै दशांश भण्डारगृहमा ल्याओ, ताकि मेरो घरमा आहार होस्; र यसैमा अब मलाई परख, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, के म तिमीहरूका लागि स्वर्गका इयालहरू खोल्दिनँ र यस्तो आशिष खन्याइदिनँ कि त्यसलाई थाप्र पर्याप्त ठाउँ रहनेछैन।

भण्डारगृह ताबुत हो, र दशांशहरू बुद्धिमान् कुँवारीहरू हुन्। भण्डारगृह भनेको सत्यको नयाँ रूपरेखाभित्र स्थापित गरिएको परमेश्वरको वचन हो। त्यस ताबुतभित्र राखिने रत्नहरू मध्यरातको पुकारको सन्देशसँग सम्बन्धित सत्यहरू हुन्। नेहेम्याहको शुद्धीकरणमा पहिचान गरिएझैं, दशांशहरू मन्दिरको एउटा निश्चित कोठामा राखिन्थे। ताबुत र भण्डारगृह, अथवा पत्रुसको आत्मिक घरानाले परमेश्वरको मन्दिरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र रत्नहरूले ती मानवीय मन्दिरहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जो सर्वोच्चको गुप्त स्थानमा ईश्वरीयतासँग संयुक्त भएका छन्। मानवीय सन्देशवाहकहरूलाई ईश्वरीय सन्देशबाट अलग गर्न सकिँदैन। रत्नहरू परमेश्वरका सन्देशवाहकहरू पनि हुन्, र तिनीहरू आफैले घोषणा गर्ने सन्देश पनि हुन्। प्रेरणाले प्रायः सन्देश र सन्देशवाहकलाई संयुक्त रूपमा पहिचान गर्दछ।

“परमेश्वरले यस युगमा आफ्नो मण्डलीलाई, जसरी उहाँले प्राचीन इस्राएललाई बोलाउनुभएको थियो, पृथ्वीमा ज्योतिको रूपमा उभिन बोलाउनुभएको छ। सत्यको शक्तिशाली चिरफार गर्ने औजारद्वारा, पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूद्वारा, उहाँले तिनीहरूलाई मण्डलीहरूबाट र संसारबाट अलग गर्नुभएको छ, ताकि तिनीहरूलाई आफूसँग पवित्र निकटतामा ल्याउन सकून्। उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो व्यवस्थाका संरक्षक बनाउनुभएको छ र यस समयका भविष्यवाणीका महान् सत्यहरू तिनीहरूलाई सुम्पनुभएको छ। जसरी प्राचीन इस्राएललाई पवित्र ईश्वरीय वचनहरू सुम्पिएका थिए, त्यसरी नै यी पनि संसारलाई सुनाइने एक पवित्र जिम्मेवारी हुन्। प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूले ती मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले परमेश्वरका सन्देशहरूको ज्योति स्वीकार गर्छन् र उहाँका प्रतिनिधिहरूका रूपमा पृथ्वीको लम्बाइ र चौडाइभरि चेतावनी घोषणा गर्न अधि बढ्छन्। ख्रीष्टले आफ्ना अनुयायीहरूलाई घोषणा गर्नुहुन्छ: ‘तिमीहरू संसारका ज्योति हो।’ येशूलाई स्वीकार गर्ने हरेक प्राणसँग कलवरीको क्रसले यसो भन्छ: ‘प्राणको मूल्य हेर: “तिमीहरू सारा संसारमा जाओ, र सारा सृष्टिलाई सुसमाचार प्रचार गर।”’ यस कार्यलाई बाधा पुऱ्याउन कुनै पनि कुरालाई अनुमति दिइनु हुँदैन। समयका लागि यो अत्यन्त महत्त्वपूर्ण कार्य हो; यो अनन्ततासम्म फैलिने खालको हुनुपर्छ। मानिसहरूका प्राणहरूको उद्धारका निम्ति उहाँले गर्नुभएको बलिदानमा येशूले जुन प्रेम प्रकट गर्नुभयो, त्यही प्रेमले उहाँका सबै अनुयायीहरूलाई प्रेरित गर्नेछ।” टेस्टिमोनिय, खण्ड ५, ४५५।

अर्को लेखमा हामी यी अवधारणाहरूलाई एकसाथ समेट्न थाल्नेछौं।

“मेरो जीवनका बितेका पचास वर्षहरूमा, मैले अनुभव प्राप्त गर्ने बहुमूल्य अवसरहरू पाएको छु। मैले पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूमा अनुभव प्राप्त गरेको छु। स्वर्गदूतहरूलाई आकाशको मध्यभागमा उडिरहेका, संसारलाई चेतावनीको सन्देश घोषणा गरिरहेका, र यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा जीवित मानिसहरूमाथि प्रत्यक्ष प्रभाव पारिरहेका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। कसैले पनि यी स्वर्गदूतहरूको आवाज सुन्दैन, किनकि तिनीहरू स्वर्गको विश्वसँग समन्वयमा कार्य गरिरहेका परमेश्वरका जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने प्रतीक हुन्। परमेश्वरको आत्माद्वारा प्रबुद्ध गरिएका र सत्यद्वारा पवित्र तुल्याइएका पुरुष र स्त्रीहरूले यी तीन सन्देशहरूलाई तिनको क्रमअनुसार घोषणा गर्छन्।”

“मैले यस गम्भीर कार्यमा एउटा भूमिका निर्वाह गरेको छु। मेरो प्रायः सम्पूर्ण ख्रीष्टियन अनुभव यससँग अन्तरबुनेको छ। अहिले जीवित रहेका त्यस्ता व्यक्तिहरू छन् जसको अनुभव मेरो आफ्नै अनुभवसँग मिल्दोजुल्दो छ। तिनीहरूले यस समयका लागि उद्घाटित हुँदै आएको सत्यलाई चिनेका छन्; तिनीहरू महान् अगुवा, परमप्रभुको सेनाका प्रधान नायकसँग कदम मिलाएर अधि बढेका छन्।

“सन्देशहरूको घोषणामा, भविष्यवाणीको प्रत्येक विशिष्टीकरण पूरा भएको छ। यी सन्देशहरूको घोषणा गर्नमा भाग लिन पाउने विशेषाधिकार प्राप्त गर्नेहरूले त्यस्तो अनुभव प्राप्त गरेका छन्, जो तिनीहरूका लागि अत्यन्त उच्च मूल्यको छ; र अब, जब हामी यी अन्तिम दिनहरूको जोखिमहरूको बीचमा छौं, जब चारैतिरबाट यस्ता स्वरहरू सुनिनेछन्, ‘यहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ,’ ‘यहाँ सत्य छ’; जबकि धेरैको बोझ हाम्रो विश्वासको त्यस आधारलाई विचलित पार्नु हो, जसले हामीलाई मण्डलीहरूबाट र संसारबाट अलग गरी, संसारमा एक विशिष्ट जनको रूपमा उभिन अगुवाइ गरेको छ, यूहन्नाले जस्तै हाम्रो साक्षी यसरी वहन गरिनेछः”

“‘जो आदि देखि थियो, जुन हामीले सुनेका छौं, जुन हामीले आफ्नै आँखाले देखेका छौं, जुन हामीले निहारेका छौं, र जीवनको वचनका विषयमा हाम्रा हातहरूले छोएका छन्;... जुन हामीले देखेका र सुनेका छौं, त्यही हामी तिमीहरूलाई घोषणा गर्दछौं, ताकि तिमीहरू पनि हामीसँग सहभागितामा रहोस्।’

“म जीवनको वचनसम्बन्धी ती कुराहरूको साक्षी दिन्छु, जुन मैले देखेको छु, जुन मैले सुनेको छु, र जुन मेरा हातहरूले छोएका छन्। अनि यो साक्षी पिता र पुत्रको हो भन्ने कुरा म जान्दछु। हामीले देखेका छौं, र साक्षी दिन्छौं कि सत्यको प्रस्तुतिसँग पवित्र आत्माको शक्ति साथमा रहेको छ, जसले कलम र स्वरद्वारा चेतावनी दिएको छ, र सन्देशहरूलाई तिनीहरूको क्रमअनुसार दिएको छ। यस कार्यलाई अस्वीकार गर्नु भनेको पवित्र आत्मालाई अस्वीकार गर्नु हुनेछ, र यसले हामीलाई विश्वासबाट विचलित भएकाहरूको त्यस समूहमा राख्नेछ, जसले बहकाउने आत्माहरूको कुरा मानेका छन्।”

“शत्रुले विगतका सन्देशहरूमा निहित हाम्रो विश्वासका स्तम्भहरूमाथि विश्वास गर्नेहरूको भरोसा उखेल्न सबै कुरा सञ्चालनमा ल्याउनेछ, ती सन्देशहरूले नै हामीलाई अनन्त सत्यको उच्च मञ्चमा स्थापित गरेका छन्, र तिनैले यस कार्यलाई स्थापन गरी यसको स्वरूप प्रदान गरेका छन्। इसाएलका प्रभु परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई अगुवाइ गर्नुभएको छ, उनीहरूलाई स्वर्गीय उद्गमको सत्य प्रकट गर्दै। उहाँको स्वर सुनिएको छ, र अझै पनि सुनिँदैंछ, यसो भन्दै, बलबाट बलतिर, अनुग्रहबाट अनुग्रहतिर, महिमाबाट महिमातिर अघि बढ। यो कार्य सुदृढ र व्यापक हुँदैंछ, किनकि इसाएलका प्रभु परमेश्वर आफ्ना मानिसहरूको रक्षा हुनुहुन्छ।”

“जसले सत्यलाई केवल सैद्धान्तिक रूपमा, मानौं आँलाको टुप्पाले मात्र समातेका छन्, जसले त्यसका सिद्धान्तहरूलाई आत्माको भित्री पवित्रस्थानभित्र ल्याएका छैनन्, तर जीवनदायी सत्यलाई बाहिरी प्राङ्गणमै राखेका छन्, तिनीहरूले यस जातिको विगतको इतिहासमा—जसले तिनीहरूलाई आज जे छन् त्यही बनाएको छ, र तिनीहरूलाई संसारमा गम्भीर, दृढनिश्चयी, मिशनरी कार्यकर्ताहरूका रूपमा स्थापित गरेको छ—कुनै पवित्र कुरा देखेछैनन्।”

“यस समयको सत्य बहुमूल्य छ, तर जसका हृदयहरू ख्रीष्ट येशू रूपी चट्टानमा ढलेर भङ्ग भएका छैनन्, तिनीहरूले सत्य के हो, न त देखेछन् न त बुझेछन्। तिनीहरूले आफ्ना विचारहरूलाई रुचिकर लाग्ने कुरा नै स्वीकार गर्नेछन्, र राखिएको जगभन्दा भित्र अर्को जग निर्माण गर्न थाल्नेछन्। तिनीहरूले आफ्नो घमण्ड र आत्मसम्मानलाई चाप्लुसी गर्दै, हाम्रो विश्वासका स्तम्भहरू हटाउन र तिनीहरूको स्थानमा आफूले कल्पना गरेका स्तम्भहरू स्थापित गर्न सक्षम छन् भनी ठान्नेछन्।”

“समय रहुज्जेल यो यसरी नै चलिरहनेछ। जो कोही बाइबलको नजिकबाट अध्ययन गर्ने विद्यार्थी भएको छ, उसले पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दृश्यहरूमा जीवन बिताइरहेकाहरूको गम्भीर अवस्थालाई देखेछ र बुझेछ। तिनीहरूले आफ्नै अयोग्यता र दुर्बलता अनुभव गर्नेछन्, र केवल भक्तिपूर्णताको रूप मात्र नभई परमेश्वरसँग जीवित सम्बन्ध राख्नु नै आफ्नो पहिलो कर्तव्य ठान्नेछन्। जबसम्म ख्रीष्ट तिनीहरूभित्र, अर्थात् महिमाको आशा, स्वरूपित हुँदैनन्, तबसम्म तिनीहरूले विश्राम गर्ने साहस गर्नेछैनन्। आत्मकेन्द्रिता मर्नेछ; घमण्ड आत्माबाट निकालिनेछ, र तिनीहरूमा ख्रीष्टको नम्रता र कोमलता हुनेछ।” Notebook Leaflets, 60, 61.